

רע"פ 8517/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8517/13

רע"פ 529/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשות רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום 16.12.13 בע"ו 49370-10-13 שניתן על ידי כבוד השופט א' טל - סג"נ

החלטה

1. לפני שתי בקשות למתן רשות ערעור. הראשונה - רע"פ 8517/13 - על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (סגן הנשיאה א' טל) ב-ע"ו 49370-10-13 מיום 16.12.2013, אשר דחה את ערעור המבקש על החלטת הועדה הפסיכיאטרית (להלן: הועדה) מיום 9.10.2013 להותיר על כנו צו לטיפול מרפאתי כפוי שהוצא בעניינו של המבקש. השנייה - רע"פ 529/14 - על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (סגן הנשיאה א' טל) ב-ע"ו 31783-01-14 מיום 20.1.2014 אשר דחה את ערעור המבקש על החלטת הועדה הפסיכיאטרית להותיר על כנו צו לאשפוז כפוי שניתן בעניינו של המבקש. יצוין, כי נוכח זהות המבקש והסוגיה בשתי הבקשות - בחרתי לעשות שימוש בסמכותי ולדון בבקשות יחדיו.

רע"פ 8517/13

2. נגד המבקש הוגש ביום 11.2.2013 כתב אישום בגין עבירות של ניסיון לתקיפה ואיומים (ת"פ (שלום נתניה) עמוד 1

13-02-34879, השופטת ג' ציגלר). ביום 27.2.2013, החליט בית משפט השלום להפסיק את ההליכים הפליליים נגד המבקש והורה על מתן צו לטיפול מרפאתי כפוי בהתאם להחלטת הפסיכיאטר המחוזי. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לועדה, אשר דחתה את הערר והותירה את החלטת הפסיכיאטר המחוזי על כנה, בציינה כי המבקש עדיין מצוי במצב פסיכופטי, ואינו משתף פעולה עם הטיפול. על החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר כאמור לעיל נדחתה ביום 16.12.2013. בית המשפט המחוזי ציין כי המבקש, באמצעות בא-כוחו, לא הביא כל נימוק לביטול הצו, וכי המבקש לא מקיימו.

3. בבקשה, טוען המבקש (המייצג את עצמו) כי הוא הציג נימוקים לביטול הצו בפני בית המשפט המחוזי; הסיבה בגינה הוא לא הגיע למרפאה היא כי לא קראו לו להגיע למקום; לא נשקפת ממנו מסוכנות ולפיכך לא היה מקום להוציא את הצו.

רע"פ 529/14

4. לאחר הדברים שהוצגו לעיל, המבקש המשיך שלא להתייבב לטיפול המרפאתי הכפוי, ביום 24.12.2013 אושפז בכפייה לאחר שרופא התרשם שהוא נמצא במצב פסיכופטי דלזונלי עם סיכון פיזי לסובבים אותו. המבקש הגיש ערר נגד החלטה זו, שנדחה על ידי הועדה כנגד דעתו החולקת של יו"ר הועדה. מאז הגיש המבקש מספר עררים על החלטות להאריך את תוקפו של צו האשפוז הכפוי, וביום 7.1.2014 החליטה הועדה להאריך בחודש ימים את תוקפו של הצו. החלטה זו נומקה בכך שמחלתו של המבקש החריפה, והוא מגיש תלונות שווא במשטרה נגד אביו "והופך את חיי האב לבלתי נסבלים. האשפוז מוארך עקב גרימת סבל קשה לאורח החיים התקין של אביו, שהינו קשיש בן 83, שגם מפחד ממנו".

5. המבקש הגיש ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, אשר נדחה כאמור לעיל ביום 20.1.2014. המבקש טען כי ההחלטה מיום 7.1.2014 בוססה על סעיף 9 לחוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א-1991 (להלן: חוק טיפול בחולי נפש), אולם תנאי הסעיף אינם מתקיימים בעניינו. לטענתו, הוא אינו מהווה סיכון פיזי ומייד ליעצמו או לאביו, משום שהוצא צו הרחקה האוסר עליו להתקרב לאביו עד ליום 2.3.2014. המבקש טען בפני בית המשפט המחוזי כי בכוונתו לשהות במהלך תקופה זו בבתי מלון על חשבונו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 9 לחוק טיפול בחולי נפש, וכי עיון בפרוטוקול הדין בועדה מלמד כי על אף צו ההרחקה המבקש מהווה סכנה לאביו. לבסוף, ציין בית המשפט כי לא ניתן להסתפק בצו מרפאתי כפוי נוכח העובדה שצו כזה ניתן כאמור לעיל בעבר, והמבקש לא קיימו.

6. בבקשה, חוזר המבקש על טענותיו בבקשה ברע"פ 8517/13.

דיון והכרעה

7. אין בידי להיעתר למבוקש. ככלל, רשות ערעור תינתן כאשר ההליך מעורר סוגיה עקרונית או ציבורית חדשה, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או נוכח שיקולי צדק ייחודיים (ראו: רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)).

8. במקרה דנא, וחרף חשיבות הסוגיה והשפעתה על המבקש, אין בבקשה כל סוגיה עקרונית שחורגת מעניינו הפרטני. כלל טענותיו של המבקש נסובות סביב מסקנות וממצאי הערכאות הקודמות, ולפיכך אין מקימות עילה למתן רשות ערעור בפני בית משפט זה (ראו: רע"פ 6737/10 פלוני נ' מדינת ישראל (27.10.2010) והשוו: רע"א 3527/13 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (29.05.2013); רע"א 7890/12 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (27.11.2012); בר"מ 9791/98 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (24.12.2009)).

9. עוד יצוין כי סוגיית התנאים הנדרשים לצורך אשפוז כפוי, וביניהם תנאי "סיכון פיזי" בגינו הוארך אשפוזו הכפוי של המבקש, נדונו באריכות ב-רע"א 8000/07 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני (2.5.2012).

10. זאת ועוד, לעניין רע"פ 8517/13, נוכח העובדה כי מאז הגשת הליך זה אושפז המבקש בכפייה, הדין בו התייתר. מעבר לצורך, יצוין כי המבקש לא קיים את הצו שלא היה בתוכנו כדי להגבילו. יצוין עוד כי הצו שניתן קבע טיפול במסגרת אמבולטורית, דהיינו, ללא אשפוז רצוף בבית חולים. לעניין רע"פ 529/14, נוכח העובדה כי המבקש לא קיים את הצו לטיפול מרפאתי כפוי, ועקב הסיכון שהוא מהווה לאביו - קשיש בן 83 - צדק בית המשפט המחוזי בדחותו את הערעור.

11. בנסיבות אלה, כאמור, אין בידי לקבל את הבקשות למתן רשות ערעור, והן נדחות בזאת.

ניתנה היום, כ"ה בשבט התשע"ד (26.1.2014).

שׁוֹפֵט